

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร

สุจิตรา พงาคุนัดต์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่สอนในโรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน จำนวน 5 ด้าน โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจำนวน 0.96 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยทดสอบค่าที (Independent Sample t – test) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนชาติราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ วิเคราะห์โดยความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

*สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

บทนำ

การจัดการศึกษานอกจากจะทำให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถของตัวบุคคลแล้ว ยังเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ซึ่งประเด็นสำคัญประการหนึ่งซึ่งช่วยให้การจัดการศึกษาของสถานศึกษาประสบความสำเร็จนั้นคือการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยรอบ ซึ่งการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของชุมชน โดยเฉพาะผู้ปกครอง ต้องอาศัยการนำกระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ในมาตรา 8 (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 58 ได้บัญญัติเรื่องการมีส่วนร่วมไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทุกระดับจึงต้องปฏิบัติตามโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาย่อมจะช่วยขับเคลื่อนให้การบริหารจัดการศึกษาดำเนินไปตามความต้องการของชุมชน ช่วยให้สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากชุมชน ชุมชนรักและหวงแหนสถานศึกษา ชุมชนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา และให้ความร่วมกับสถานศึกษาในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ (ชนสาร บัลลังก์ปัทมา, 2551, หน้า 30)

การบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการร่วมมือและการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อสถานศึกษาเป็นอย่างดี และเป็นส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะสามารถนำพาชุมชนและสถานศึกษาให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ สถานศึกษาต้องเป็นผู้นำและผู้ประสาน

ความร่วมมือจากทุกฝ่ายให้เกิดความร่วมมือในเรื่องการเรียน การสอน และการเรียนรู้ รวมทั้งประสานสัมพันธ์ จัดสรรและระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจึงเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่สามารถทำให้การจัดการศึกษาในสถานศึกษา และการให้ความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของชุมชนประสบความสำเร็จ หากมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม สามารถเข้าถึงชุมชน ชุมชนยอมให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเป็นอย่างดีและนำไปสู่การจัดการศึกษาของสถานศึกษาประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร คือ ครูที่สอนใน โรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 135 คน ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศรีสุทธิและคณะ, 2559) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยระหว่างวันที่ 8 เมษายน พ.ศ.2560 – 20 เมษายน พ.ศ.2560

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน ในสถานศึกษา 5 ด้าน คือ 1. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 2. ด้านการให้บริการแก่ชุมชน 3. ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน 4. ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา และ 5. ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีคอนบราค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 โดย

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามส่วนบุคคล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้าง ความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มี ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 5 ด้าน คือ ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการให้บริการแก่ชุมชน ด้านการร่วม กิจกรรมของชุมชน ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและ หน่วยงานอื่น จำนวน 50 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบ ค่าที (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 79.60 และรองลงมาเป็นเพศ ชาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพมากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 รองลงมาเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ 6 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.70 และครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพจำนวนน้อยที่สุด คือ ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียน พระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก

3. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและด้าน การร่วมกิจกรรมของชุมชน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้น ไม่พบความ แตกต่าง

4. ครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้าน การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากชุมชนในการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาและตรงกับความต้องการของชุมชน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการประกอบวิชาชีพในด้านต่างๆ และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สถานศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อทำให้ทราบความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และยึดหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมในทุกฝ่ายมีส่วนในการเสนอความคิดเห็นและบริหารจัดการร่วมกัน เพื่อนำมาซึ่งผลสำเร็จในการจัดการศึกษาตามที่ได้วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สดลเลิศ (2550, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาสภาพการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภรัตน์ ปรุงข้อ (2558, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาสภาพการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในกลุ่มเครือข่ายเขาฉกรรจ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตกา วงศ์กุลพิลาส (2555, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในอำเภอคลองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด ซึ่งผลการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสามารถนำมาอภิปรายผลรายด้านดังนี้

1.1 ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดการศึกษาของสถานศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จได้นั้น สถานศึกษาต้องได้รับความร่วมมือที่ดีจากชุมชน ต้องคำนึงถึงบริบทของชุมชนและสังคม เพื่อนำมาจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทดังกล่าว ดังนั้นสถานศึกษาจึงได้เปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนาการจัดการศึกษา ทั้งการวางแผนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา นโยบาย เป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนสนับสนุนในด้านทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าและบรรลุ

วัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สุกเลิศ (2550, บทคัดย่อ) และ ศุภรัตน์ ปึ้งข้อ (2558, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยรายด้านอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตา วงศ์กุลพิลาศ (2555, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการให้บริการแก่ชุมชน พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การที่จะทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษาได้เป็นอย่างดีนั้น สถานศึกษาควรต้องมีการจัดให้บริการแก่ชุมชนที่ดีด้วย เมื่อคำนึงถึงความสำคัญในจุดนี้สถานศึกษาได้มีการจัดบริการแก่ชุมชนในด้านต่างๆเป็นอย่างดี ทั้งในด้านการให้ความรู้ด้านวิชาชีพ รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และอาคาร สถานที่ เพื่อนำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับชุมชน นำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจในการจัดการศึกษาและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสถานศึกษากับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สุกเลิศ (2550, บทคัดย่อ) และ ศุภรัตน์ ปึ้งข้อ (2558, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยรายด้านอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตา วงศ์กุลพิลาศ (2555, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านการร่วมกิจกรรมของชุมชน พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก การส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาและนักเรียนเข้าร่วมกับกิจกรรมของชุมชนถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกันของสถานศึกษากับชุมชน สถานศึกษาจึงได้ส่งเสริมให้ครู นักเรียน และบุคลากรในสถานศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นอยู่เสมอ ทั้งในด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี รวมถึงกิจกรรมอื่นที่ชุมชนจัดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือร่วมใจระหว่างชุมชนกับสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ปะกินังเต (2556, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนอกจากสถานศึกษามีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันของสถานศึกษากับชุมชนแล้วนั้น การประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและคุณูปการของสถานศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สถานศึกษาเกิดความน่าเชื่อถือและเป็นที่น่าไว้วางใจในการส่งบุตรหลานเข้ามารับการศึกษาในสถานศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาจึงได้มีการจัดทำข้อมูลข่าวสารในด้านต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารดังกล่าวให้ชุมชนและบุคคลภายนอกได้รับทราบ ทั้งในด้านสิ่งพิมพ์ ป้ายนิเทศ และสื่อออนไลน์อย่างเว็บไซต์ รวมถึงการออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ปกครองและนักเรียนเพื่อทำให้ทราบความเป็นอยู่ของนักเรียนและสภาพชุมชน เพื่อนำมาปรับใช้ในการวางแผนการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สุกเลิศ (2550, บทคัดย่อ) และ ศุภรัตน์ ปึ้งข้อ (2558, บทคัดย่อ), อรพิน

ปะกินังเต (2556, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยรายด้านอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตกา วงศ์กุลพิลาศ (2555, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ด้านการสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น พบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการร่วมกิจกรรมระหว่างกันของชุมชนและสถานศึกษาทำให้เกิดการร่วมมือร่วมใจในการจัดการศึกษาและการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีทั้งกับชุมชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องถือเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้สัมพันธ์ระหว่างกันยืนยาวและแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ซึ่งสถานศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าวจึงได้มีการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทั้งกับชุมชนใกล้เคียงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยจัดกิจกรรมพบปะศิษย์เก่า มีการเชิญหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมจัดการศึกษาและให้ความรู้กับนักเรียน และติดต่อประสานงานร่วมกันทั้งกับชุมชนและหน่วยงานอื่นอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้ทั้งชุมชนและหน่วยงานอื่นๆ สามารถมีส่วนร่วมกับสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สดเลิศ (2550, บทคัดย่อ) และ ศุภรัตน์ บึงข้อ (2558, บทคัดย่อ), อรพิน ปะกินังเต (2556, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยรายด้านอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตกา วงศ์กุลพิลาศ (2555, บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้เนื่องจาก การบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนถือเป็นกิจกรรมที่ใช้ความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย และการส่งเสริมสนับสนุนจากสถานศึกษาให้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นหลัก การดำเนินกิจกรรมในด้านดังกล่าวจึงขึ้นอยู่กับการจัดการและการกระจายงานของผู้บริหารสถานศึกษา ฉะนั้นการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย สดเลิศ (2550, บทคัดย่อ) และ ศุภรัตน์ บึงข้อ (2558, บทคัดย่อ), อรพิน ปะกินังเต (2556, บทคัดย่อ) แต่ไม่สอดคล้องกับ บัณฑิตกา วงศ์กุลพิลาศ (2555, บทคัดย่อ)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน โรงเรียนพระยามนธราธิราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชนที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้นมีการจัดสรรงานหรือกิจกรรมให้เข้ากับความสามารถและความถนัดของตัวบุคคลมากกว่าการกำหนดจากประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ จึงทำให้ประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพไม่มีผลต่อความคิดเห็นในการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ปะกินังเต (2556, บทคัดย่อ)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนจากหลากหลายสาขาอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่หลากหลายมากขึ้น

1.2 การให้บริการชุมชน ควรจัดให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างหลากหลาย ทั้งในด้านสุขภาพอนามัย และโดยเฉพาะความรู้ที่นำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ โดยร่วมกับตัวแทนชุมชนในการเสนอแนะความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน

1.3 การร่วมกิจกรรมของชุมชน ควรจัดให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เป็นประโยชน์ในการจัดการศึกษาได้

1.4 การประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ควรจัดให้มีความหลากหลายตรงต่อความต้องการของประชาชน และอบรมการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ให้สามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

1.5 การสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น ควรมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันอย่างสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นในการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

2.2 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่น ในท้องที่เขตอื่นๆ หรือในพื้นที่การศึกษาอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.

ดาวประกาย สายแก้ว. (2556).การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียน วัดทับไทร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนสาร บัลลังก์ปัทมา, “บทบาทประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา”, *Thecity Journal*, 1-15 มีนาคม

2551, หน้า 30.

- บัณฑิตา วงศ์กุลพิลาศ. (2555). การบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนในอำเภอคลองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. งานนิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา
- ภาวिका ชาราศรีสุทธิ และคณะ. (2559). การศึกษาอิสระ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอจำกัด.
- วิทย์ญา รัชบุตร. (2554). สภาพการดำเนินงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศุภรัตน์ ปู่ข้อ. (2558). สภาพการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในกลุ่มเครือข่ายเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สระแก้ว เขต 1. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา
- สมชาย สุกเลิศ. (2550). ศึกษาสภาพการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพระยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- อรพิน ปะกิ้นงเด. (2556). การบริหารสถานศึกษาด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2. งานนิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อาชัญญ์ อิศรกุล. (2545). ปัญหาการดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.